

ภาพถ่ายในความทรงจำ

Memories in Photos

นางสาวกฤษณ์ดา สาสีกุล

โครงการสหกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

พ.ศ. 2559

ภาพถ่ายในความทรงจำ

Memories in Photos

นางสาวกัญญ์ดดา สาส์กุล

โครงการสหกิจศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีมีัลติมีเดีย

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

พ.ศ. 2559

คณะกรรมการสอบ

ประธานกรรมการสอบ

(อาจารย์ นิธิรัตน์ ตัณฑเวช)

กรรมการสอบ

(อาจารย์ เขียวทศ ประพฤติชอบ)

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

(อาจารย์ โอฬาร รื่นชื่น)

ประธานสหกิจศึกษาสาขาวิชา

(อาจารย์ ชาญ จารวงศ์รังสี)

ลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ชื่อโครงการ	ภาพถ่ายในความทรงจำ
ผู้เขียน	นางสาวกัญญ์นัฏดา สาสีกุล คณะวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชา เทคโนโลยีมัลติมีเดีย
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ โอฬาร รื่นชื่น

บทสรุป

ในรายงานการศึกษานี้เป็นการศึกษาขั้นตอนการทำรายการ ซึ่งรายการที่อยู่ในรายงานฉบับนี้เป็นรายการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยจะเปรียบเทียบระหว่างความรุ่งเรืองในอดีต กับ ปัจจุบันว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ในทุกๆเทปได้มีการพาไปดูความแตกต่างของแต่ละสถานที่ เพื่อสังเกตความเปลี่ยนแปลงของสถานที่จากอดีต ถึงปัจจุบัน ได้พบว่า แต่ละสถานที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ยังคงมีร่องรอยที่บ่งบอกความเป็นสถานที่นั้นๆอยู่

และจากการดำเนินงานรายงาน ข้าพเจ้าได้เรียนรู้วิธีใช้โปรแกรมตัดต่อ และการถ่ายภาพ ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อีกทั้งข้าพเจ้ายังได้ข้อคิดจากการทำงาน ว่าควรให้ความสำคัญกับทุกรายละเอียดของงานตัดต่อทั้งเรื่องของระบบภาพ เสียง ความเหมาะสม เนื่องจากรายการสื่อโทรทัศน์มีหลากหลายประเภท จึงควรทำให้ออกมาหลากหลายและดึงดูดความสนใจของผู้ที่รับชม

TNI

Project's name	Memories in Photos
Writer	Ms. Kunnutda Saleekul
Faculty	Faculty of Information Technology , Multimedia Technology Program
Faculty Advisor	Mr.Oran Ruenchuen

Summary

This report to learned about procedures the touring feature. Each episode has went to interested place for observe whether how was difference between past and present.I have found that each location has changed but there are still signs that indicate a prosperity in the past.

I learned how to use the editing program and how to took a photograph considering by adviser. I have got an idea from this project that I should give precedence to every details of work both system , photo , sound to appropriate because there are many types of television media so I should to make it various and interesting the audience.

TNI

กิตติกรรมประกาศ

จากการดำเนินงานการสร้างโครงงานครั้งนี้ ขอขอบคุณ อาจารย์โอฬาร รื่นชื่น อาจารย์ที่ปรึกษา สหกิจศึกษา ที่ให้คำแนะนำ คำปรึกษาตลอดระยะเวลาการดำเนินงานในครั้งนี้ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดี และได้ตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ข้าพเจ้า ขอขอบคุณบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือในทุกด้านของการทำงาน ทั้งพิธีกร แขกรับเชิญ ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการถ่ายทำรายการ และทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการถ่ายทำและสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

นางสาวกัญญ์นัฏดา สาสีกุล

TNI

สารบัญ

หน้า

บทสรุป	ก
Summary	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพประกอบ	ช
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ระยะเวลาปฏิบัติงาน	1
1.3 วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของโครงการ	1
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย	2
1.5 นิยามคำศัพท์	2
2. ทฤษฎีและเทคโนโลยีที่ใช้ปฏิบัติงาน	
2.1 ทฤษฎีการเกิดภาพเคลื่อนไหว	3
2.2 การตัดต่อภาพยนตร์และทฤษฎีวีดีโอ	9
2.3 ประวัติสถานที่	10
3. ขั้นตอนการดำเนินงานที่นักศึกษาปฏิบัติงานหรือโครงการ	
3.1 แผนงานการปฏิบัติงานและขั้นตอนการดำเนินงาน	18
3.2 รายละเอียดโครงการ	
3.2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในโครงการ	19
3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	19

3.3	ขั้นตอนการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานและโครงการ	
3.3.1	ศึกษารูปแบบรายการ	20
3.3.2	ออกแบบโลโก้และเลือกสถานที่	21
3.3.3	วางแผนการถ่ายทำรายการ	21
3.3.4	ถ่ายทำรายการ	25
3.3.5	ตัดต่อรายการ	26
3.3.6	นำเสนอรายการ	27
4.	ผลการดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผลต่างๆ	
4.1	ผลการดำเนินงาน	28
4.2	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
4.3	วิเคราะห์และวิจารณ์ข้อมูล	35
5.	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1	สรุปผลการดำเนินโครงการ	36
5.2	แนวทางการแก้ไขปัญหา	36
5.3	ข้อเสนอแนะจากการดำเนินงาน	37
	เอกสารอ้างอิง	38
	ประวัติผู้จัดทำโครงการ	40

TNI

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3. 2 แผนงานการปฏิบัติงานและขั้นตอนการดำเนินงาน	18
ตารางที่ 3. 3 โครงสร้างบทรายการ ตอนเขาวราชในความทรงจำ	22
ตารางที่ 3. 4 โครงสร้างบทรายการ ตอนพระโขนง จากเสน่ห์วันวานที่ยังหลงเหลือ	23
ตารางที่ 3. 5 โครงสร้างบทรายการ ตอน 3 ศาสนา 4 ความเชื่อ ภูมิถิ่น ความงดงามที่ลงตัว	24
ตารางที่ 4. 1 รายละเอียดขนาดและคุณภาพของงาน	28
ตารางที่ 4. 2 ตารางเปรียบเทียบผลที่ได้รับกับวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย	35

TNI

THAI

NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่ 2. 1 ภาพหมุน (THAUMATROPE)	4
ภาพที่ 2. 2 ดร.วิลเลียม เฮนรี ฟิตตอน (DR. WILLIAM HENRY FITTON)	4
ภาพที่ 2. 3 THAUMATROPE	5
ภาพที่ 2. 4 DR. JOHN AYRTON PARIS	6
ภาพที่ 2. 5 LOUISE-JACQUES-MANDE DAGYERRE	7
ภาพที่ 2. 6 Joseph-Nicéphore Niepce	7
ภาพที่ 2. 7 Eadweard James Muybridge (1830-1904)	7
ภาพที่ 2. 8 Amasa Leland Stanford	7
ภาพที่ 2. 9 Galloping Horse; Eadweard Muybridge, 1878	8
ภาพที่ 2. 10 ถนนเขาวราช	13
ภาพที่ 2. 11 ห้องโถ้วพระโขนงพลาซ่า	15
ภาพที่ 2. 12 ชุมชนย่านกุฎีจีน	17
ภาพที่ 3. 1 เว็บไซต์ที่ใช้ในการหาข้อมูล	20
ภาพที่ 3. 2 โลโก้ภาพถ่ายในความทรงจำ	21
ภาพที่ 3. 3 ภาพในขณะที่ถ่ายทำรายการ(1)	25
ภาพที่ 3. 4 ภาพในขณะที่ถ่ายทำรายการ(2)	25
ภาพที่ 3. 5 ขั้นตอนการตัดต่อในโปรแกรม ADOBE PREMIERE PRO(1)	26
ภาพที่ 3. 6 ขั้นตอนการตัดต่อในโปรแกรม ADOBE PREMIERE PRO(2)	26
ภาพที่ 3. 7 การนำเสนอผ่านเว็บไซต์	27
ภาพที่ 3. 8 การนำเสนอผ่านเว็บไซต์	27
ภาพที่ 4. 1 ขนาดและคุณภาพของไฟล์งาน ตอนที่1	29
ภาพที่ 4. 2 ขนาดและคุณภาพของไฟล์งาน ตอนที่2	29
ภาพที่ 4. 3 ขนาดและคุณภาพของไฟล์งาน ตอนที่ 3	30
ภาพที่ 4. 4 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 1 (1)	31
ภาพที่ 4. 5 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 1 (2)	31
ภาพที่ 4. 6 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 2 (1)	32
ภาพที่ 4. 7 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 2 (2)	32

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่ 4. 8 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 3 (1)	33
ภาพที่ 4. 9 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 3 (2)	33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันรายการท่องเที่ยวมีจำนวนมาก เป็นที่นิยมและแพร่หลาย ซึ่งแต่ละรายการจะพาไปยังสถานที่ต่างๆ เพื่อแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่แปลกใหม่ และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความนิยมกันในหมู่นักท่องเที่ยว รวมทั้งสถานที่ที่ยังไม่เป็นที่นิยมกัน เพื่อนำเสนอเรื่องราวในสถานที่ต่างๆให้ผู้ชมได้ทราบเกี่ยวกับที่มาและจุดสนใจของสถานที่นั้นๆ

ทางผู้จัดทำเอง เลือกรายการที่เสนอความแปลกที่แตกต่าง โดยการใช้ภาพถ่ายในการเล่าเรื่องรูปแบบการนำเสนอ คือการนำภาพถ่ายของแคว้นรับเชิญ มาเป็นจุดตั้งต้นของสถานที่ จากนั้น จะไปถ่ายทำที่สถานที่นั้นๆ โดยจะเล่าเรื่องราว ความเป็นมาของสถานที่ และเสนอสิ่งที่น่าสนใจเพื่อเป็นข้อมูลแก่ผู้ชม รวมไปถึงบอกเล่าความแตกต่างของช่วงเวลา เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยที่ผ่านมา

1.2 ระยะเวลาปฏิบัติงาน

ภาคเรียนที่ 1 – 2 เวลา 6 เดือน

1.3 วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของโครงการ

1. เพื่อศึกษาขั้นตอนการทำงานของระบบการถ่ายทำรายการ
2. เพื่อเป็นแนวทางให้กับนักศึกษาท่านอื่นได้ศึกษาต่อ
3. ได้เรียนรู้ประสบการณ์ในการทำโครงการ

4. เพื่อเข้าถึงระบบการทำงานที่มีแบบแผน
5. เพื่อได้เข้าใจถึงกระบวนการผลิตที่มีลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง
6. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
7. เพื่อสร้างสรรค์ความคิดจากการต้องลงมือปฏิบัติงานจริง

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

1. ได้ความรู้และความเข้าใจกระบวนการ การดำเนินงานทางด้านการทำการ
2. สร้างประโยชน์แก่นักศึกษาตามวัตถุประสงค์ของโครงการ
3. กระตุ้นกระบวนการทางความคิดที่สร้างสรรค์ จากการได้ทำงานที่หลากหลาย

1.5 นิยามคำศัพท์

1. Super	:	ซ้อนทับคือการใส่ตัวหนังสือหรือโลโก้แปะไปบนวิดีโอ
2. Project	:	ไฟล์งานที่สร้างขึ้นหรือกำลังตัดอยู่
3. Clip	:	ไฟล์วิดีโอ ภาพ เสียงต่างๆ ที่ทำการimport เข้ามาใช้ในโปรเจ็ค
4. Sequence	:	ลำดับ หรือ ฉากๆหนึ่งของภาพยนตร์ที่เรียงต่อกันเป็นเรื่อง
5. Switches	:	การตัดภาพสลับไปมาให้มีความต่อเนื่องกัน

บทที่ 2

ทฤษฎีและเทคโนโลยีที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

2.1 ทฤษฎีการเกิดภาพการเคลื่อนไหว

2.1.1 ความหมายและหลักการเกิดภาพเคลื่อนไหว

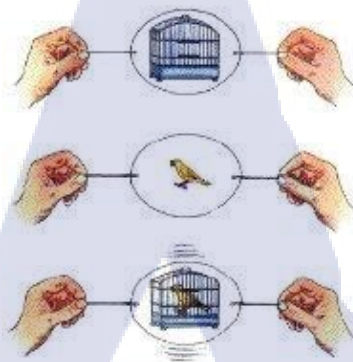
1. ความหมายของภาพยนตร์

คำว่า “ภาพยนตร์” มีชื่อเรียกในภาษาอังกฤษอยู่หลายคำ เช่น Motion Picture , Cinema , Film และ Movie เป็นต้น ซึ่งมีผู้รู้ได้ให้คำนิยามของภาพยนตร์ไว้ดังนี้

ภาพยนตร์ เป็น กระบวนการบันทึกภาพด้วยฟิล์ม (Film) แล้วนำออกฉายถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ในลักษณะภาพเคลื่อนไหว (Motion Pictures) ซึ่งภาพที่ปรากฏบนฟิล์มภาพยนตร์เป็นเพียงภาพนิ่งจำนวนมากที่มีอิริยาบถหรือ การเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปทีละน้อยเรียงต่อเนื่องกันตามเรื่องราวที่ถ่ายทำ และตัดต่อมา เนื้อหาของภาพยนตร์อาจเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือเป็นการแสดงให้เหมือนจริง หรือเป็นการแสดงและสร้างภาพจากจินตนาการของผู้สร้าง เพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วมไปกับภาพยนตร์ในขณะที่รับชม

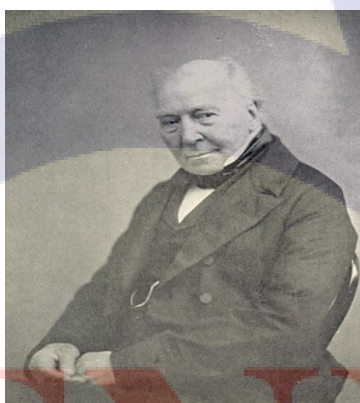
2. หลักการเกิดภาพเคลื่อนไหว

การที่เราเห็นภาพนิ่งหลาย ๆ ภาพที่ฉายต่อเนื่องกัน ดูเป็นลักษณะภาพเคลื่อนไหวได้นั้นสามารถอธิบายได้ด้วยหลักการเห็นภาพติดตา (Persistence of Vision) อันเป็นหัวใจของหลักการสร้างภาพยนตร์เพราะภาพยนตร์ก็คือภาพนิ่งแต่ละภาพที่ ต่อเนื่องกันอย่างมีระบบนั่นเอง ซึ่งมีที่มาตั้งแต่ของเล่นที่ชื่อว่า ภาพหมุน (Thaumatrope)

ภาพที่ 2. 1 ภาพหมุน (Thaumatrope)

Thaumatrope (อ่านว่า ธัมมาโทรป) เป็นของเล่นที่ประดิษฐ์ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2368 (ค.ศ. 1825) โดย ดร.วิลเลียม เฮนรี ฟิตตอน (Dr. William Henry Fitton) ซึ่งได้แนวคิดมาจากเซอร์จอห์น เฮอร์เชล ผู้ที่สังเกตว่าสายตามนุษย์สามารถมองเห็นภาพทั้งสองด้านของเหรียญที่หมุน อยู่ได้พร้อมกัน

ภาพที่ 2. 2 ดร.วิลเลียม เฮนรี ฟิตตอน (Dr. William Henry Fitton)

Thaumatrope ทำจากกระดาษแข็งตัดเป็นวงกลม โดยมีรูปภาพหรือภาพวาดทั้งสองด้าน เช่น ถ้าวาดภาพด้านหนึ่งเป็นกรงนก ส่วนอีกด้านหนึ่งวาดเป็นรูปนก เจาะรู้ด้านซ้ายและขวาของวงกลมแล้วผูกเชือก เมื่อดึงเชือกให้ภาพพลิกไปมาเร็ว ๆ จะเห็นภาพทั้งสองด้านของกระดาษรวมเป็นภาพเดียวกัน นั่นคือจะเห็นภาพนกอยู่ในกรงได้ ซึ่งคำว่า Thaumatrope มาจากภาษากรีก หมายถึง Wonder Turning หรือ มหัศจรรย์แห่งการหมุน

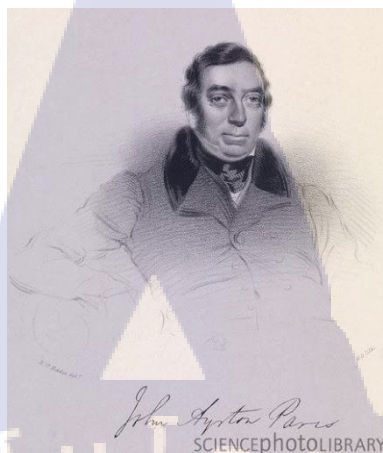

ภาพที่ 2. 3 Thaumatrope

2.1.2 ทฤษฎีว่าด้วยการเห็นภาพติดตา (Persistence of Vision)

การที่เราเห็นภาพหมุน (Thaumatrope) เป็นนกออยู่ในกรงได้นั้น สามารถอธิบายได้ด้วย ทฤษฎีว่าด้วยการเห็นภาพติดตา ซึ่งมีหลักการดังนี้

หลักการที่อธิบายถึงการมองภาพต่อเนื่องของสายตามนุษย์ หรือทฤษฎีการเห็นภาพติดตา คิดค้นขึ้นในปี พ.ศ. 2367 (ค.ศ. 1824) โดยนักทฤษฎีและแพทย์ชาวอังกฤษ ชื่อ Dr. John Ayrton Paris ทฤษฎีดังกล่าวอธิบายถึงการมองเห็นภาพต่อเนื่องของสายตามนุษย์ไว้ว่า ธรรมชาติของสายตามนุษย์ เมื่อมองเห็นภาพใดภาพหนึ่ง หลังจากภาพนั้นหายไป สายตามนุษย์จะยังค้างภาพนั้นไว้ที่เรตินาในช่วงหนึ่ง ประมาณ 1/15 วินาที และหากในระยะเวลาดังกล่าวมีภาพใหม่ปรากฏขึ้นมาแทนที่สมองของมนุษย์จะเชื่อม โยงสองภาพเข้าด้วยกัน และหากมีภาพต่อไปปรากฏขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน ก็จะเชื่อมโยงภาพไปเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าชุดภาพหนึ่งที่แต่ละภาพนั้นมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยหรือเป็นภาพที่มี ลักษณะขยับเคลื่อนไหวต่อเนื่องกันอยู่แล้ว เมื่อนำมาเคลื่อนที่ผ่านตาเราอย่างต่อเนื่องในระยะเวลากระชั้นชิด เราจะสามารถเห็นภาพนั้นเคลื่อนไหวได้

ภาพที่ 2. 4 Dr. John Ayrton Paris

อย่างไรก็ตาม มีเคล็ดลับประการหนึ่ง ก็คือ ก่อนที่จะเปลี่ยนภาพใหม่จะต้องมีอะไรมาบังตาเราแวบหนึ่ง แล้วค่อยเปิดให้เห็นภาพใหม่มาแทนที่ตำแหน่งเดิม โดยอุปกรณ์ที่บังตาคือชัตเตอร์ (Shutter) และระยะเวลาที่ชัตเตอร์บังตาจะต้องน้อยกว่าเวลาที่ฉายภาพค้างไว้ให้ดู มิฉะนั้นจะมองเห็นภาพกระพริบไป ดังนั้น เมื่อเอาภาพนิ่งที่ถ่ายมาอย่างต่อเนื่องหลาย ๆ ภาพมาเรียงต่อกัน แล้วฉายภาพนั้นในเวลาสั้น ๆ ภาพนิ่งเหล่านั้นจะดูเหมือนว่าเคลื่อนไหว หลักการนี้จึงถูกนำมาใช้ในการสร้างภาพเคลื่อนไหว (Animation) และภาพยนตร์ในระยะเวลาต่อมา

2.1.3 ภาพเคลื่อนไหว ก่อนกำเนิดภาพยนตร์

“ภาพยนตร์ คือภาพนิ่งแต่ละภาพที่ต่อเนื่องกันอย่างมีระบบ”

ประวัติศาสตร์ของกล้องถ่ายภาพยนตร์ อาจศึกษาย้อนหลังลงไปถึงงานของ Leonardo da Vinci ขึ้นที่เป็นไดอะแกรมของ Camera Obscura อันเป็นกล่องเล็กๆ ที่จับภาพกลับหัวได้ที่ด้านตรงข้ามเลนส์ ซึ่งแรกทีเดียวก็ไม่มีเลนส์ด้วยซ้ำไป เป็นแต่รูเล็กๆ เท่านั้น ในตอนต้นศตวรรษที่ 19 นักวิทยาศาสตร์หลายคนก็พยายามคิดค้นหาแผ่นวัสดุที่จะมารับภาพได้อย่างชัดเจนและคงทนถาวร การทดลองที่ประสบผล สำเร็จเกิดขึ้นในฝรั่งเศส ในปี พ.ศ. 2382 (ค.ศ.1839) ด้วยความพยายามของ Louise-Jacques-Mande Daguerre และ Joseph-Nicéphore Niepce แต่ภาพแรกๆ ของดาแกร์นั้นใช้เวลารับแสงนานถึง 15

นาฬิกา ในขณะที่การถ่าย และฉายภาพยนตร์ให้ดูภาพเคลื่อนไหวได้เหมือนจริงนั้น จะต้องใช้เวลาอย่างน้อยก็ 16 ภาพต่อวินาที ดังนั้น ในระยะนี้ภาพยนตร์จึงยังไม่อาจเกิดขึ้นได้

ในปี พ.ศ. 2413 (ค.ศ.1870) กล้องถ่ายภาพนิ่งจึงได้มีชัตเตอร์ (shutter) และเริ่มมีการใช้ความเร็วชัตเตอร์ถึง 1/1000 วินาที

ภาพที่ 2. 5 Louis-Jacques-Mandé Daguerre

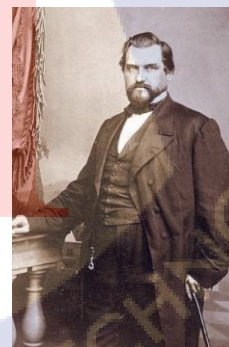

ภาพที่ 2. 6 Joseph-Nicéphore Niepce

บุคคลแรกที่ได้ประยุกต์การถ่ายภาพนิ่งให้เป็นภาพยนตร์ ก็คือ Eadweard Muybridge นักแสวงโชค ชาวอังกฤษที่อพยพเข้ามาตั้งรกรากในรัฐแคลิฟอร์เนีย เมื่อปี พ.ศ. 2392 (ค.ศ.1849) โดยมีอาชีพเป็นช่างถ่ายรูปอยู่ที่ซานฟรานซิสโก และในปี ค.ศ.1872 ผู้ว่าการรัฐแคลิฟอร์เนีย คือ Leland Stanford ซึ่งเป็นเจ้าของคอกม้า และนักแข่งม้าได้ทำพนันกับคู่แข่งของเขาเป็นเงิน 25,000 ดอลลาร์ว่า ในการควบวิ่งของม้านั้น จะมีเวลาหนึ่งที่ขาทั้งสี่ของม้าจะลอยขึ้นเหนือพื้น โดยเขาได้จ้างให้ไมบริดจ์หาทางพิสูจน์ข้อเท็จจริงดังกล่าว

ภาพที่ 2. 7 Eadweard James Muybridge (1830-1904)

ภาพที่ 2. 8 Amasa Leland Stanford

หลังจากได้รับการว่าจ้าง ไมบริดจ์ก็หาทางอยู่นาน จนกระทั่งปี ค.ศ.1877 (บางตำราว่า 1878) จึงสามารถพิสูจน์ได้ โดยความช่วยเหลือของเพื่อนที่เป็นวิศวกรชื่อ John D. Isaacs โดยเขาตั้งกล้องถ่ายภาพนิ่ง 12 ตัว เรียงรายไว้ข้างทางวิ่ง แล้วจึงเชือกเส้นเล็กๆ ขวางทางวิ่งไว้ โดยที่ปลายด้านหนึ่งจะผูกติดกับไกซ์เตอร์ ของกล้องโดยมีแบตเตอรี่ไฟฟ้าเป็นตัวควบคุม เมื่อม้าวิ่งสะดุดเชือกเส้นหนึ่ง ไกซ์เตอร์ของกล้องแรกก็จะทำงาน และเรียงลำดับไปจนครบ 12 ตัว

ภาพที่ 2. 9 Galloping Horse; Eadward Muybridge, 1878

หลังจากถ่ายภาพได้แล้ว ไมบริดจ์ (Muybridge) ก็นำภาพที่ได้มาติดบนวงล้อหมุน แล้วฉายด้วยแมจิก แลนเทิร์น (magic lantern) ทำให้เห็นภาพการเคลื่อนไหวของม้าต่อเนื่องเหมือนของจริง และหลังจากได้ทดสอบซ้ำอีกโดยใช้กล้อง 24 ตัว ไมบริดจ์ (Muybridge) ก็สามารถพิสูจน์ได้ว่า ในเวลาที่ม้าควบไปเร็วๆ นั้น ขาทั้งสี่ของมันจะลอยขึ้นเหนือพื้นดินในเวลาหนึ่งจริงๆ แต่ประติษฐ์กรรมของไมบริดจ์ก็ยังไม่ถือว่าเป็นภาพยนตร์ เนื่องจากว่ามันถ่ายทำด้วยกล้องถ่ายภาพนิ่ง และต้องใช้กล้องเป็นจำนวนมากตั้งแต่ 12 หรือ 20 หรือบางทีถึง 40 ตัวทีเดียว

2.2 การตัดต่อภาพยนตร์และทฤษฎีวิดีโอ

การตัดต่อภาพยนตร์ คือ การลำดับภาพจากภาพยนตร์ที่ถ่ายทำไว้ โดยนำแต่ละฉากมาเรียงกันตามโครงเรื่อง จากนั้นใช้เทคนิคการตัดต่อให้ภาพและเสียงมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

2.2.1 ประเภทของการตัดต่อภาพยนตร์มีอยู่ 2 ประเภทได้แก่

1. การตัดต่อแบบ Linear คือ การตัดต่อจากเทปวิดีโอ โดยที่ต้องมีเทปต้นฉบับ และเทปเปล่า เพื่อทำการบันทึกการตัดต่อ การตัดต่อชนิดนี้ต้องเริ่มจากต้นเรื่องไปจนจบเรื่อง ไม่สามารถกระโดดข้ามไปมาได้
2. การตัดต่อแบบ Non – Linear เป็นการตัดต่อที่พัฒนามาจากแบบแรก โดยจะมุ่งเน้นไปในการแก้ไขที่ง่าย โดยการตัดต่อชนิดนี้จะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นหลัก

2.2.2 ขั้นตอนการสร้างภาพยนตร์

1. วางโครงเรื่อง เป็นการวางแผนชิ้นงานที่เราต้องการจะทำ เป็นการออกแบบเรื่องราวที่เราต้องการเรียบเรียง อย่างเช่น การสอนหนังสือ เราควรวางแผนว่าเราต้องถ่ายวิดีโอแบบใด เวลาพักเราต้องการอะไรมาคั่นรายการ โดยเราสามารถคิดและวาดขึ้นมา โดยเราเรียกขั้นแรกนี้ว่าการทำ Storyboard
2. การจัดเตรียมภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนที่เราต้องทำต่อจากการวางโครงเรื่องและนำมาประกอบกันเป็นเรื่องราวตาม Storyboard อย่างเช่น เราต้องถ่ายวิดีโอเกี่ยวกับงานสอน เราต้องถ่ายคลิปสั้นเวลา เป็นต้น
3. ตัดต่อภาพยนตร์ เป็นการนำคลิปวิดีโอที่เราได้ทำการสอนไว้แล้วมาทำการตัดต่อ ให้ได้ดังโครงเรื่องที่เราคิดไว้ (เราสามารถแก้ไขในส่วนที่เราคิดไว้ได้ อย่างเช่น คลิปที่นำมา ไม่สวยไม่งาม ก็สามารถแก้ไขได้)

4. แปลงไฟล์ภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการตัดต่อภาพยนตร์ ซึ่งเราต้องนำชิ้นงานที่เราได้ถ่ายทำไปแล้วนั้นออกไปเผยแพร่ โดยผ่านสื่อต่างๆ

2.2.3 ระบบวิดีโอในปัจจุบัน

ระบบ High-definition television - HDTV

โทรทัศน์ความละเอียดสูง (อังกฤษ: High-definition television - HDTV) เป็นการถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์ ที่มีความละเอียดของภาพ มากกว่าระบบถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์แบบดั้งเดิม (คือระบบเอ็นทีเอสซี, ซีแอม และพาล) โดยสัญญาณดังกล่าวจะแพร่ภาพด้วยระบบโทรทัศน์ดิจิทัล

การถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์ความละเอียดสูง สามารถให้ความละเอียดสูงสุด 1920x1080 จุดภาพ (Pixel) ซึ่งมีชื่อเรียกว่า โทรทัศน์ความละเอียดสูงเต็มรูปแบบ (Full HD) ซึ่งเป็นระดับสูงสุดที่สัญญาณภาพจะสามารถรองรับ ระบบการออกอากาศสัญญาณโทรทัศน์ความละเอียดสูง (High-Definition Broadcast) สำหรับความละเอียดของภาพ ที่สามารถแสดงบนจอโทรทัศน์ความละเอียดสูงในปัจจุบันสูงถึง 3840x2160 จุดภาพ หรือที่เรียกว่า Quad HD ซึ่งเกินจากความสามารถที่สัญญาณโทรทัศน์จะส่งได้ แต่ใช้เฉพาะกับการแสดงภาพความละเอียดสูงจากช่องทางอื่น

2.3 ประวัติสถานที่

2.3.1 ถนนเยาวราช

ถนนเยาวราช เป็นถนนสายหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ระยะทางยาวตลอดเส้นทางประมาณ 1 กิโลเมตร ได้รับการกล่าวขานและขนานนามว่าเป็น "ถนนมังกร" โดยมีจุดเริ่มต้นของหัวมังกรที่ซุ้มประตูเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษาบริเวณวงเวียนโอเดียน ท้องมังกรอยู่ที่บริเวณตลาดเก่าเยาวราชและสิ้นสุดปลายหางมังกรที่บริเวณปลายสุดของถนน[1] สร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ใช้ระยะเวลาในการตัดถนน 8 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2434 - พ.ศ. 2443 เพื่อให้เยาวราชก

ลายเป็นสถานที่สำหรับส่งเสริมการค้าขาย เดิมทีชื่อ "ถนนยุพราช" และได้โปรดเกล้าพระราชทานนามใหม่ว่า "ถนนเขาวราช"

ถนนเขาวราชประกอบไปด้วยจุดสำคัญหลายจุดเช่น วงเวียนโอเดียน ถนนเจริญกรุง ซึ่งอยู่ในท้องที่แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของถนนเขาวราชตัดกับถนนทรงสวัสดิ์ (สี่แยกเฉลิมบุรี) ถนนราชวงศ์ (สี่แยกราชวงศ์) และถนนจักรวรรดิ (สี่แยกวัดตึก) ข้ามคลองรอบกรุง (สะพานกาญจนาพันธุ์) เข้าสู่ท้องที่แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร สิ้นสุดที่แยกถนนพระพยุหะตัดกับถนนมหาไชยและถนนจักรเพชร

บริเวณถนนเขาวราชเป็นแหล่งชุมชนชาวจีนและชาวไทยเชื้อสายจีนเป็นจำนวนมาก จัดเป็นย่านธุรกิจการค้า การเงิน การธนาคาร ร้านทอง ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านค้า ฯลฯ รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร โดยได้รับการขนานนามว่าเป็น "ไชน่าทาวน์แห่งกรุงเทพมหานคร" จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ถนนเขาวราชเป็นถนนที่สร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ตามโครงการถนนอำเภอสำเพ็ญซึ่งเป็นนโยบายสร้างถนนในท้องที่ที่เจริญแล้วเพื่อส่งเสริมการค้าขาย สำเพ็ญเป็นย่านการค้าที่เจริญมากแห่งหนึ่งนอกเหนือจากบริเวณถนนเจริญกรุงแล้ว ทำให้มีพระราชดำริที่จะสร้างถนนให้มากขึ้น ถนนเขาวราชเป็น 1 ใน 18 ถนนที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ (ขณะดำรงพระอิสริยยศพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนนริศรานุวัดติวงศ์ เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ) เสนอให้สร้าง เช่น ถนนจักรวรรดิ ถนนราชวงศ์ ถนนอนุวงศ์ ถนนเขาวราชเริ่มตั้งแต่คลองรอบกรุงตรงข้ามกับป้อมมหาไชย ตัดลงไปตามทิศใต้บรรจบกับถนนราชวงศ์ซึ่งสร้างแยกจากถนนเจริญกรุงตรงไปฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา (ท่าราชวงศ์) สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์กราบบังคมทูลว่าจะสร้างถนนใน พ.ศ. 2434 โดยให้ชื่อถนนว่า "ถนนยุพราช" ต่อมาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อว่า "ถนนเขาวราช" และในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2434 ได้มีพระบรมราชโองการให้ออกประกาศกรมโยธาธิการแจ้งให้ราษฎรทราบว่า การตัดถนนเขาวราชเนื่องจากมีพระราชประสงค์จะให้เป็นเมืองเจริญและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไปเพื่อมิให้ราษฎรพากันตกใจขายที่ดินไปในราคาถูก เพราะเข้าใจว่าจะซื้อเป็นของหลวง หรือบางทีเข้าใจว่าการชิงขายเสียก่อน ถึงจะได้ราคาน้อยก็ยัง

ดีกว่าจะสูญเสียเปล่า และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ศึกที่ยื่นล้ำเข้ามาในแนวถนนไม่เกินกว่า 1 วา ไม่ต้องรื้อถอนด้วย ปรากฏในเอกสารของกรมโยธาธิการว่าเมื่อเจ้าพนักงานไปวัดที่ตัดถนนบริเวณตำบลตรอกเต้านั้น ราษฎรร้องเรียนว่าเจ้าพนักงานไม่ยุติธรรม เพราะถ้าวัดปักไม่ถูกบ้านของผู้มีบรรดาศักดิ์ก็จะเลี้ยวไปปักที่ใหม่ ถูกแต่ที่ราษฎรทั้งสิ้น ทำให้แนวถนนไม่ตรง ราษฎรที่ตรอกเต้าจึงมีหนังสือกราบบังคมทูลพระกรุณา พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นนเรศวรฤทธิ์จึงเสนอให้มีเงินค่าเวนคืนที่ดินหรือค่าทำขวัญขึ้นเช่นเดียวกับที่ดินในบังคับต่างประเทศได้รับ โดยได้นำความขึ้นกราบบังคมทูลเมื่อ พ.ศ. 2437 และได้มีการนำเรื่องดังกล่าวเข้าปรึกษาในที่ประชุมรัฐมนตรีสภา ซึ่งมีพระราชดำรัสว่า "ถนนสายเดียวซึ่งผู้ที่ไม่ได้ขจัดขวางยอมให้ทำล่วงไปแล้วจะไม่ได้รับรางวัล จะได้แต่ผู้ที่ร้องขจัดขวางเช่นนี้ก็เป็นที่น่าสงสารอยู่" แต่อย่างไรก็ตาม พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริเห็นชอบในการจ่ายค่าที่ดินแก่คนไทยเช่นเดียวกับคนในบังคับต่างประเทศเพื่อคนไทยจะได้ไม่เสียเปรียบคนต่างประเทศ การสร้างถนนยาวราชประสบอุปสรรคหลายประการนับแต่เริ่มกรุยทางในปี พ.ศ. 2435 จนถึงปี พ.ศ. 2438 ก็ยังไม่เสร็จ เพราะนอกจากราษฎรจะขจัดขวางแล้วยังปรากฏว่า เจ้าของที่ดินหลายรายชวนขายที่จะขายที่ดินให้กับคนในบังคับต่างประเทศ ทำให้การก่อสร้างค่อนข้างล่าช้า เพราะกระทรวงนครบาลไม่อาจจัดการเรื่องที่ดินที่ถนนจะต้องตัดผ่านให้กับกรมโยธาธิการได้ ปรากฏว่าพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิธาดา เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการได้มีหนังสือกราบทูลพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นนเรศวรฤทธิ์ เสนาบดีกระทรวงนครบาลเกี่ยวกับการมอบที่ดินที่อยู่ในแนวถนนให้กระทรวงโยธาธิการ ขอให้กระทรวงนครบาลจัดการในกรณีที่ดินในบังคับต่างประเทศจะมาทำหนังสือซื้อขายหรือจำนำที่ดินที่ได้กรุยทางสร้างถนนยาวราชไว้โดยสั่งให้เจ้าพนักงานหรืออำเภอกำนันให้ทราบว่าเป็นที่ที่ถนอมอย่าให้รับทำหนังสือซื้อขาย "ขอกระทรวงเมืองได้โปรดประทานพระอนุญาตให้ราชการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดำเนินไปโดยสะดวกด้วย" แต่กรมหมื่นนเรศวรฤทธิ์ทรงอ้างว่าต้องทรงรอคำวินิจฉัยจากที่ประชุมเสนาบดีในเรื่องที่ราษฎรร้องเรียนกันขึ้นมาว่าการตัดถนนผ่านที่ดินเป็นไปอย่างไม่เป็นธรรม และปรากฏหนังสือโต้ตอบกันระหว่างเสนาบดีทั้ง 2 กระทรวงนี้ เพราะกระทรวงโยธาธิการก็ต้องการสร้างถนนให้เสร็จสิ้น ขณะที่กระทรวงนครบาลพยายามที่จะให้ราษฎรได้รับเงินค่าที่ดินจากรัฐบาล จึงรอพระบรมราชโองการเกี่ยวกับเรื่องนี้ และยังไม่มอบที่ดินให้กระทรวงโยธาธิการ ถึงกับกรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิธาดาทรงระบุว่าการที่กรมหมื่นนเรศวรฤทธิ์ทรงพระเมตตากับราษฎรบริเวณถนนยาวราชกว่าราษฎรในแนวถนนอื่น ๆ กรมโยธาธิการจึงต้องดำเนินการสร้างถนนส่วนที่ไม่มีปัญหาและที่ดินที่เป็นของหลวงก่อน

ถนนเยาวราชเมื่อมีการจัดเป็นพื้นที่ถนนคนเดิน

จนกระทั่งใน พ.ศ. 2441 ปัญหาเรื่องที่ดินซึ่งจะต้องตัดถนนผ่านก็ยังไม่ยุติ ในวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2441 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงมีพระบรมราชโองการให้กระทรวงโยธาธิการดำเนินการตัดถนนต่อไป เพราะมีพระราชดำริว่าที่ดินซึ่งถูกตัดถนนผ่านไปนั้น ย่อมทวีราคาขึ้นกว่าแต่ก่อนหลายสิบเท่าเป็นประโยชน์แก่เจ้าของมาก ไม่ควรจะเสียขายที่ดินซึ่งเป็นท้องถนนแต่เพียงเล็กน้อย เพราะรัฐบาลที่ลงทุนทำถนนก็ไม่ได้เก็บเงินค่าคนหรือรถม้าที่เดินบนถนนเลย เพื่อบำรุงการค้าขายให้สะดวก เจ้าของจึงไม่ควรหวงแหน และโปรดเกล้าฯ ให้กรมหมื่นนเรศวรฤทธิ์และกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ศึกษาปรึกษาหารือกันต่อหน้าพระที่นั่งว่าจะทำอย่างไรให้การตัดถนนสายนี้สำเร็จลงได้ กรมหมื่นนเรศวรฤทธิ์จึงทรงรับที่จะออกประกาศให้เจ้าของที่ดินออกจากที่ดิน หากเจ้าของที่ดินไม่ยอมรื้อก็ให้กระทรวงโยธาธิการแจ้งไปที่กระทรวงนครบาล และให้กระทรวงนครบาลเป็นผู้ให้กรมอัยการฟ้อง ทำให้การตัดถนนเยาวราชดำเนินการต่อไปได้

เมื่อแรกตัดถนนเยาวราชใหม่ ๆ นั้น มีชาวจีนอยู่อาศัยกันหนาแน่น แม้ต่อมาถนนเยาวราชก็ยังคงมีความสำคัญ เพราะเป็นย่านร้านอาหารชั้นนำ ดึกที่สร้างสูงที่สุดดึกแรกในสมัยรัตนโกสินทร์ก็สร้างที่ถนนเยาวราชเป็นแห่งแรก ช่วงปี พ.ศ. 2500 ถนนเยาวราชรถยังวิ่งสวนทางกัน มีรถเมล์สาย 23 หรือที่เรียกกันว่า "เมล์แดง" และรถเมล์สาย 24 ที่เรียกกันว่า "ไทยประดิษฐ์" วิ่งสวนทางกัน และมีรถรางวิ่งอยู่อีกช่องทางหนึ่ง ถนนเยาวราชจะเป็นที่จัดงานประจำปีอยู่เนือง ๆ โดยจะปิดการจราจรชั่วคราวเป็น "ถนนคนเดิน" มีการขายอาหารจีนที่มีชื่อ การแสดง และออกร้านมากมายจากร้านค้าที่อยู่สองข้างทาง

ภาพที่ 2. 10 ถนนเยาวราช

2.3.2 พระโขนง

เขตพระโขนงเดิมมีฐานะเป็น อำเภอพระโขนง เป็นเขตการปกครองของเมืองนครเขื่อนขันธ์ ปรากฏชื่อเท่าที่สืบค้นได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2445 (เมืองนครเขื่อนขันธ์เปลี่ยนชื่อเป็นเมืองพระประแดงในปี พ.ศ. 2457 และเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นจังหวัดพระประแดงในปี พ.ศ. 2459 ในสมัยแรกตั้งที่ว่าการอำเภอ อยู่ที่สามแยกวัดมหาบุศย์ (บริเวณที่คลองตันบรรจบคลองพระโขนง) แบ่งท้องที่การปกครองออกเป็น 12 ตำบล ได้แก่ ตำบลคลองเตย ตำบลคลองตัน ตำบลพระโขนง ตำบลสวนหลวง ตำบลศิระป่า (หัวป่า) ตำบลคลองประเวศ ตำบลทุ่งดอกไม้ ตำบลหนองบอน ตำบลบางจาก ตำบลบางนา ตำบลสำโรง และตำบลบางแก้ว จากนั้นจึงย้ายที่ว่าการอำเภอมายังที่วัดสะพาน ซึ่งอยู่ริมทางรถไฟสายปากน้ำ เมื่อปี พ.ศ. 2459 จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2470 ทางราชการได้โอนอำเภอพระโขนงมาขึ้นกับจังหวัดพระนครเพื่อความสะดวกในการปกครอง ก่อนที่จังหวัดพระประแดงจะถูกยุบและแยกพื้นที่ไปรวมกับ จังหวัดธนบุรีและจังหวัดสมุทรปราการ 5 ปี และเนื่องจากท้องที่อำเภอพระโขนงเริ่มมีสภาพเป็นชุมชน ย่านการค้า อุตสาหกรรม และที่พักอาศัยหนาแน่น ในปี พ.ศ. 2479 ทางราชการจึงได้ตั้งเทศบาลนคร กรุงเทพมหานคร โดยโอนพื้นที่บางส่วนของตำบลคลองเตยเข้าไปในท้องที่ และได้ขยายเขตเทศบาลออกไป ครอบคลุมตำบลอื่น ๆ เกือบทั้งหมดในอำเภอภายในปี พ.ศ. 2507 ในช่วงนี้ที่ว่าการอำเภอพระโขนงได้ ย้ายจากวัดสะพานมาตั้งอยู่ริมถนนสุขุมวิท (ที่ตั้งสำนักงานเขตปัจจุบัน) แล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2495 ในปี พ.ศ. 2514 จังหวัดพระนครถูกรวมเข้ากับจังหวัดธนบุรี เปลี่ยนฐานะเป็นนครหลวงกรุงเทพธนบุรี และ ในปี พ.ศ. 2515 จึงเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ยกเลิกการปกครองท้องถิ่นแบบ เทศบาลและสุขาภิบาล รวมทั้งเปลี่ยนการเรียกหน่วยการปกครองใหม่จากอำเภอและตำบลเป็นเขตและ แขวงด้วย อำเภอพระโขนงจึงได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็น เขตพระโขนง แบ่งออกเป็น 9 แขวงตาม จำนวนตำบลที่มีอยู่เดิมก่อนการปรับปรุงรูปแบบการบริหารเมืองหลวง

ภายหลังเขตพระโขนงมีความเจริญและมีประชากรหนาแน่นขึ้น ในปี พ.ศ. 2532 กรุงเทพมหานครได้จัดตั้งสำนักงานเขตสาขาของเขตพระโขนงขึ้น 3 แห่งขึ้นดูแลท้องที่ต่าง ๆ [10][11][12] เพื่อให้การปกครองและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และในปีเดียวกัน กระทรวงมหาดไทยก็ได้ยกฐานะท้องที่ของสำนักงานเขตพระโขนง สาขา 1 และ สำนักงานเขตพระโขนง สาขา 2 เป็นเขตคลองเตยและเขตประเวศตามลำดับ (ส่วนท้องที่ของสำนักงาน เขตพระโขนง สาขา 3 โอนไปเป็นของเขตประเวศจนกระทั่งในปี พ.ศ. 2537 จึงแยกออกไปเป็นเขตสวนหลวง)

เมื่อปี พ.ศ. 2541 มีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตพระโขนงอีกครั้ง โดยแขวงบางนาและบางส่วนของแขวงบางจากได้รับการยกฐานะเป็นเขตบางนา ท้องที่เขตพระโขนงจึงเหลือแขวงบางจากอยู่เพียงแขวงเดียว

พระโขนง ในยุคหนึ่งเป็นอะไรที่เฟื่องฟูมาก มีทุกอย่างครบมี ห้างสรรพสินค้า ไทยไดมารู และห้างอาเชียน มีโรงพยาบาลหลายโรง ทั้ง พระโขนงรามา พระโขนงเซียร์เตอร์ โรงหนังเอเชีย ร้านขายของสาปด้อย่าง ตลาดสด ร้านอาหาร ที่สำคัญค่าๆมีเสื้อผ้ามือสองเก๋ๆ รองเท้าแบรนด์เนมมือสอง เรียกได้ว่าที่นี่มีครบ

ยามเย็นหลังเลิกเรียนนักเรียนจากละแวกนั้น หรือ ใกล้เคียงต้องมาเดินสายกันย่านนี้ ทั้งไล่ตีกัน นัดสาวเคท วันหยุดเต็มไปด้วยผู้คนมากมาย มาเดินเที่ยว มาดูหนัง หรือ หาซื้อของต่างๆ มันเป็นช่วงเวลาที่ไม่น่าเชื่อว่า เมื่อถึงยุคนี้ พระโขนง ไม่เหลือความสนุกสนานแบบในวันวานอีกแล้ว เหลือแค่เป็นสถานที่ที่หนึ่งที่มี โรงหนังร้าง มีคอนโดเกิ๊ดใหม่แทนที่โรงหนังเก่า ร้านค้าต่างๆยังมีให้เห็นแต่ก็เจียบ ตลาดสดก็คลั่งแค่ตอนเย็นๆ ที่นี่ไม่หลงเหลือบรรยากาศแบบนั้นอีกแล้ว ความเจริญทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนไปเหลือไว้แค่เพียงความทรงจำที่กำลังจะเลือนหายไปตามกาลเวลา

ภาพที่ 2. 11 ห้องโชว์พระโขนงปลาซ่า

2.3.3 กุฎิจีน

กุฎิจีน หรือ กะติจิน เป็นชุมชนเก่าแก่ของพ่อค้าชาวจีนฮกเกี้ยนที่ตั้งอยู่ริมคลองวัดกัลยาณตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และกลุ่มคนหลายเชื้อชาติทั้งชาวไทย จีน ฝรั่งเศส มอญ ฯลฯ ที่อพยพจากกรุงเก่ามาตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณด้านทิศใต้ของคลองบางหลวง หรือคลองบางกอกใหญ่ใกล้ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาตามบันทึกประวัติศาสตร์เจ้าเกียนอันเกง บันทึกว่ากุฎิจีนสร้างในสมัยกรุงธนบุรีโดยชาวจีนที่ตามเสด็จพระเจ้าตากสิน เดิมมี 2 ศาล คือ ศาลเจ้าโจวซือกง และศาลเจ้ากวนอู ต่อมาเมื่อรัชกาลที่ 1 ย้ายพระนครไปกรุงเทพ คนจีนเหล่านี้จึงอพยพไปรวมกับพวกที่ย่านตลาดน้อยและสำเพ็ง ศาลเจ้าจึงถูกทิ้งร้าง ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 3 จึงได้บูรณะรวมกันเป็นศาลเดียวกันแล้วอัญเชิญเจ้าแม่กวนกิมมาประดิษฐานให้ชื่อว่าศาลเจ้าเกียนอันเกง ศาลเจ้านี้จึงเป็นร่องรอยของชุมชนในย่านกุฎิจีน เมื่อกรุงศรีอยุธยาแตกครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2310 ในครั้งนั้น ชาวจีนตั้งในกรุงศรีอยุธยาต่างหนีกระจัดกระจายไปในที่ต่าง ๆ จนกระทั่งพระยาตากสินกู้เอกราชจากพม่าได้สำเร็จ ในปี พ.ศ. 2311 และได้ทำพิธีราชาภิเษกขึ้นเป็นพระเจ้ากรุงธนบุรี (สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช) รวมทั้งได้ทำการก่อร่างสร้างเมืองขึ้นใหม่ที่กรุงธนบุรี หรือ บางกอก ซึ่งเป็นชื่อเรียกของชาวต่างชาติในสมัยนั้น จนในปี พ.ศ. 2312 คุณพ่อกอร์ (Corre) บาทหลวงชาวฝรั่งเศสซึ่งพาพวกเข้ารีตลี้ภัยไปที่เขมรได้เดินทางมายังบางกอกพร้อมชาวจีนตั้ง และชาวโปรตุเกสจำนวนหนึ่ง เพื่อหวังพึ่งพระบรมโพธิสมภารของสมเด็จพระเจ้าตากสิน และมีโอกาสได้เข้าเฝ้าพระองค์ด้วยพระเมตตาที่ทรงมีต่อคุณพ่อกอร์และชาวบ้านทั้งปวง พระองค์ได้พระราชทานเงิน 20 เหรียญ (กษาปณ์) และเรือลำหนึ่ง รวมทั้งสัญญาว่าจะพระราชทานที่ดินสำหรับสร้างวัดคาทอลิกให้ ในปีเดียวกัน คุณพ่อกอร์และชาวบ้านที่มีทั้งคนญวนและคนไทยที่อพยพมาด้วยกันจึงได้ชักชวนคริสตังที่อาศัยกระจัดกระจายอยู่ในบางกอกได้จำนวนราว 400 คน และได้เข้าเฝ้าขอพระราชทานที่ดินจากสมเด็จพระเจ้าตากสินตามสัญญา ซึ่งพระองค์ได้พระราชทานที่ดินแปลงหนึ่งให้บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา โดยตั้งชื่อที่ดินนี้ว่า "ค่ายช่างดาครู้ส" จากนั้นคุณพ่อกอร์และคริสตังได้ช่วยกันสร้างวัดขึ้น และเรียกว่า วัดช่างดาครู้ส ซึ่งโบสถ์แห่งนี้นับเป็นโบสถ์คาทอลิก แห่งที่ 2 ในประเทศไทย จากวันเวลาที่ผ่านไปทำให้วัดชำรุดทรุดโทรมไปตามกาลเวลา จึงต้องมีการบูรณะวัดขึ้นมาใหม่อีกถึง 3 ครั้ง โดยครั้งที่ 3 ในปี พ.ศ. 2456 บาทหลวงกุเลิลโม กีน ดาครู้ส ได้สร้างโบสถ์ขึ้นเป็นสถาปัตยกรรมแบบอิตาลีเลียนสมัยเรเนสซองส์ ที่เรียกว่า แบบนีโอคลาสสิก อย่างที่เห็นในปัจจุบัน

ส่วนมุสลิมเป็นกลุ่มคนที่มาตั้งรกรากในธนบุรีจำนวนมากรองจากชาวจีน ส่วนใหญ่อพยพมาจากกรุงศรีอยุธยา ภายหลังสมเด็จพระเจ้าตากสิน สถาปนากรุงธนบุรีแล้ว มุสลิมบางส่วนอยู่ในธนบุรี

ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเพราะธนบุรีเป็นเมืองท่าจึงมีพ่อค้ามุสลิมจากหัวเมืองมลายูโดยเฉพาะหลังจากประเทศไทยเปิดการค้าเสรีภายใต้สนธิสัญญาเบาริ่ง ศูนย์กลางของมุสลิมในธนบุรีอยู่บริเวณปากคลองบางกอกใหญ่ โดยมีสุเหร่าต้นสน หรือกุฎีใหญ่เป็นศูนย์รวมจิตใจ

ย่านกุฎีจีนช่วงปลายสมัยรัชกาลที่ 2 – รัชกาลที่ 4 จากบริเวณวัดประยุรวงศาวาส ไปจนถึงวัดอรุณราชวราราม เคยเป็นที่พำนักของราชทูตตะวันตก และมิชชันนารีโปรเตสแตนต์กลุ่มแรกๆ บุคคลเหล่านี้นอกจากจะเข้ามาเผยแผ่ศาสนาแล้วยังมีคุณูปการต่อวงการแพทย์ การศึกษา และการพิมพ์ของไทย เช่น หมอบรัดเลย์ ที่นอกจากรักษาผู้ป่วยด้วยวิธีการแพทย์สมัยใหม่แล้ว ยังได้ตั้งโรงพิมพ์แห่งแรกขึ้นในประเทศไทย คณะมิชชันนารี และคณะเพรสไบทีเรียน ได้แก่ หมอแมทธิวและภรรยา หมอบุช และภรรยา กับหมอแฮส ได้ตั้งโรงเรียนขึ้นบริเวณบ้านพัก ต่อมาเมื่อมีนักเรียนมากขึ้นจึงย้ายไปตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณตำบลสำเหร่ ซึ่งถือเป็นต้นกำเนิดของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน และโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัยในปัจจุบัน

จากความหลากหลายทางวัฒนธรรมของชุมชนที่มีคนอยู่ร่วมกันถึงสามศาสนา คือ พุทธ คริสต์ และอิสลาม มีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ครั้งกรุงธนบุรี ทำให้เกิดกิจกรรมสืบสานมรดกวัฒนธรรมย่านกุฎีจีน "สามศาสนา สืบความเชื่อ สืบความยั่งยืน เพื่อชุมชน โดยชุมชน" อันเกิดจากความร่วมมือระหว่างกรรมการอนุรักษฯ สมาคมสถาปนิกสยามฯ นำโดย อาจารย์ ดร.นิรมล กุลดั่งสมบัติ พร้อมด้วยทีมงานทำการปรับปรุงฟื้นฟูสภาพในพื้นที่ ย่านกุฎีจีน ตั้งแต่ปี 2551 จนถึงปัจจุบัน สมาคมสถาปนิกสยามฯ ได้ทำการต่อยอด สืบสานมรดกวัฒนธรรมย่านกุฎีจีน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

ภาพที่ 2. 12 ชุมชนย่านกุฎีจีน

บทที่ 3

ขั้นตอนการดำเนินงานที่นักศึกษาปฏิบัติงานหรือโครงการ

3.1 แผนงานการปฏิบัติงานและขั้นตอนการดำเนินงาน

ตารางที่ 3. 1 แผนงานการปฏิบัติงานและขั้นตอนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงาน	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม
คิดรูปแบบรายการ							
วางแผนกำหนด เรื่องราว							
ออกแบบ โลโก้ รายการ							
หาข้อมูล เตรียม เนื้อหา							
จัดทำสคริปต์ / บท							
การเตรียมการถ่ายทำ							
ถ่ายทำ							
ตัดต่อ							

3.2 รายละเอียดโครงการ

3.2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในโครงการ

สำหรับการถ่ายภาพ

1. กล้องถ่ายรูปดิจิทัล Pana Sonic GX 85
2. Small Talk
3. Smart Phone

สำหรับการตัดต่อวิดีโอ

1. โปรแกรม Adobe Premier pro	สำหรับตัดต่อวิดีโอ
2. โปรแกรม Adobe Audition	สำหรับแก้ไขเสียง
3. โปรแกรม Adobe After After	สำหรับสร้างงาน

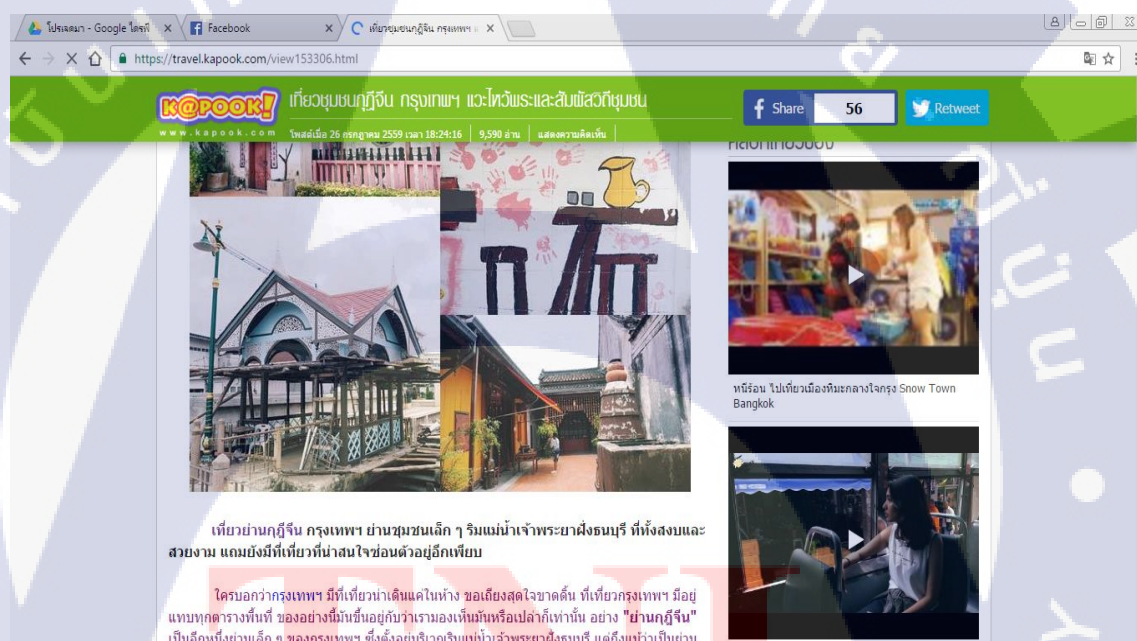
3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการทำการรายการ การตัดต่อ และวิธีการใช้โปรแกรม มาจากเว็บไซต์ที่ให้ความรู้ หาสถานที่ที่จะถ่ายทำเทปต่างๆ จากภาพถ่ายเก่าๆ บนอินเทอร์เน็ต ในเว็บไซต์ที่มีการรวบรวมข้อมูลของสถานที่นั้นๆ และประวัติความเป็นมาของสถานที่ที่สนใจศึกษา เพื่อนำมาทำการรายการภาพถ่ายในความทรงจำ

3.3 ขั้นตอนการดำเนินงานที่ปฏิบัติงานและโครงการ

3.3.1 ศึกษารูปแบบรายการ

ศึกษารูปแบบของรายการต่างๆ แต่ละรายการใช้รูปแบบเป็นอย่างไรและข้อดีข้อเสียแตกต่างกันอย่างไร นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามามาเก็บรวบรวมและคัดเลือกรูปแบบของรายการที่ต้องการ จากนั้นนำรูปแบบที่รับการคัดเลือก มาปรับปรุงให้เหมาะสมกับรายการ

ภาพที่ 3.1 เว็บไซต์ที่ใช้ในการหาข้อมูล

3.3.2 ออกแบบโลโก้และเลือกสถานที่

ศึกษารูปแบบของโลโก้ และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้ออกแบบโลโก้ของรายการ และศึกษาประวัติความเป็นมาของสถานที่ต่างๆ จากนั้นคัดเลือกสถานที่ที่น่าสนใจในการถ่ายทำรายการ

PHOTO MEMORY

ภาพถ่ายในความทรงจำ

ภาพที่ 3. 2 โลโก้ภาพถ่ายในความทรงจำ

3.3.3 วางแผนการถ่ายทำรายการ

วางแผนการถ่ายทำรายการ จัดลำดับในการถ่ายทำให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ รวมทั้งวางแผนการเดินทางเพื่อไปถ่ายทำรายการ ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยมีขั้นตอนโครงสร้างรายการดังนี้

ขั้นตอนโครงสร้างรายการ

ชื่องาน : รายการภาพถ่ายในความทรงจำ

เทปที่1 : เขวราช

พิธีกร 1 : นางสาวกัญญ์ดชา สาลีกุล

พิธีกร2 : นางสาววีณา สาลีกุล

ตารางที่ 3. 2 โครงสร้างบทรายการ ตอนเขวราชในความทรงจำ

ลำดับ	ผู้แสดง	รายละเอียด	ความยาว
1	พิธีกร คุณแม่กับคุณพ่อ	ถามคุณแม่และคุณพ่อเกี่ยวกับความทรงจำที่เกี่ยวกับ เขวราช	1 นาที
2	Logo พิธีกร 2 คน insert	พูดเปิดรายการ เจอสถานที่ในความทรงจำของคุณอา คุณน้า เปิด insert อธิบายอดีตของสถานที่นั้นๆ	5 นาที
3	End Credit ชื่อผู้จัดทำ	ปิดรายการ รวมภาพ insert ต่างๆ	1 นาที

เทปที่ 2 : พระโขนง

พิธีกร 1 : นางสาวกัญญ์นัฏดา สาสีกุล

พิธีกร 2 : นางสาววนิชชา มะลูลีม

ตารางที่ 3.3 โครงสร้างบทรายการ ตอนพระโขนง จากเส้นหัววันวานที่ยังหลงเหลือ

ลำดับ	ผู้แสดง	รายละเอียด	ความยาว
1	Logo รายการ	พูดเปิดรายการ แนะนำผู้ร่วมรายการ	1.20 นาที
2	พิธีกร 2 คน insert	พาชมสถานที่ในความทรงจำของคุณพ่อ เปิด insert อธิบายอดีตของสถานที่นั้นๆ	4 นาที
3	End Credit ชื่อผู้จัดทำ	ปิดรายการ รวมภาพ insert ต่างๆ	1 นาที

เทปที่ 3 : กุญแจ

พิธีกร 1 : นางสาวกัญญ์นัฏดา สาสีกุล

พิธีกร 2 : นางสาววิลาสินี เตื่อนใจ

ตารางที่ 3.4 โครงสร้างบทรายการ ตอน 3 ศาสนา 4 ความเชื่อ กุญแจ ความมงคลที่ลงตัว

ลำดับ	ผู้แสดง	รายละเอียด	ความยาว
1	Logo รายการ	พูดเปิดรายการ แนะนำผู้ร่วมรายการ	28 วินาที
2	พิธีกร 2 คน insert	พาชมสถานที่ในความทรงจำของคุณพ่อ เปิด insert อธิบายอดีตของสถานที่นั้นๆ	3.47 นาที
3	End Credit ชื่อผู้จัดทำ	ปิดรายการ รวมภาพ insert ต่างๆ	1 นาที

3.3.4 ถ่ายทำรายการ

เมื่อวางแผนในการถ่ายทำรายการเรียบร้อยแล้ว จึงได้เริ่มการถ่ายทำรายการ โดยเริ่มการถ่ายทำจาก

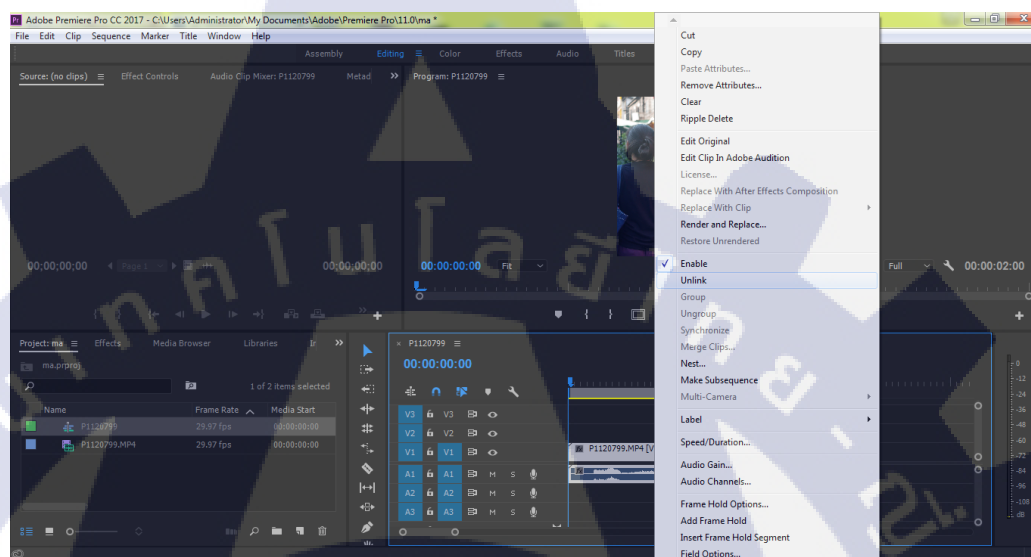
ภาพที่ 3.3 ภาพในขณะถ่ายทำรายการ(1)

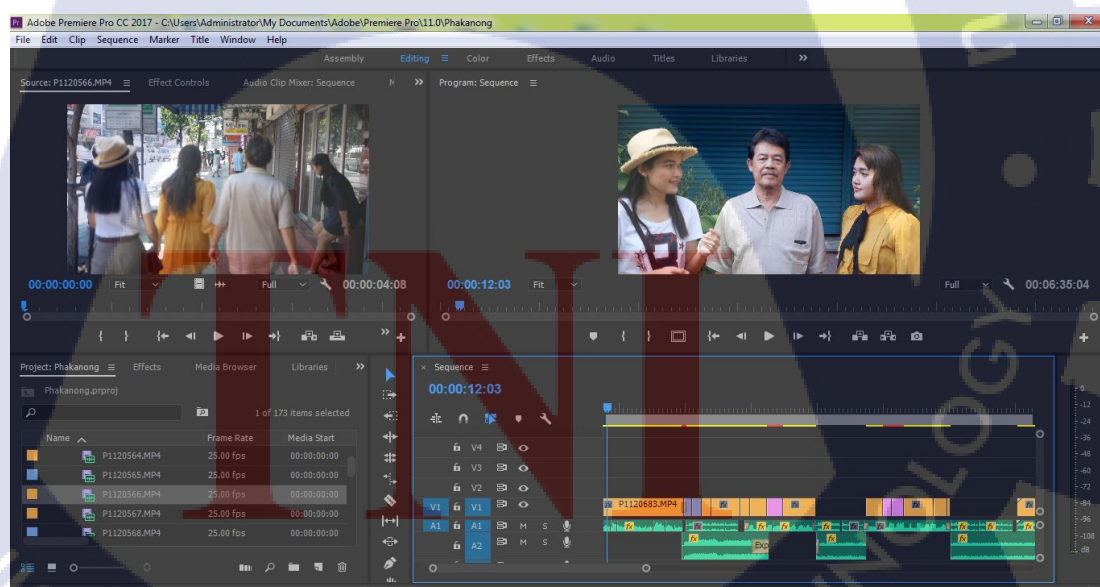
ภาพที่ 3.4 ภาพในขณะถ่ายทำรายการ(2)

3.3.5 ตัดต่อรายการ

นำไฟล์วิดีโอของรายการภาพถ่ายในความทรงจำที่ได้จากการถ่ายทำ นำมาตัดต่อโดยใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro

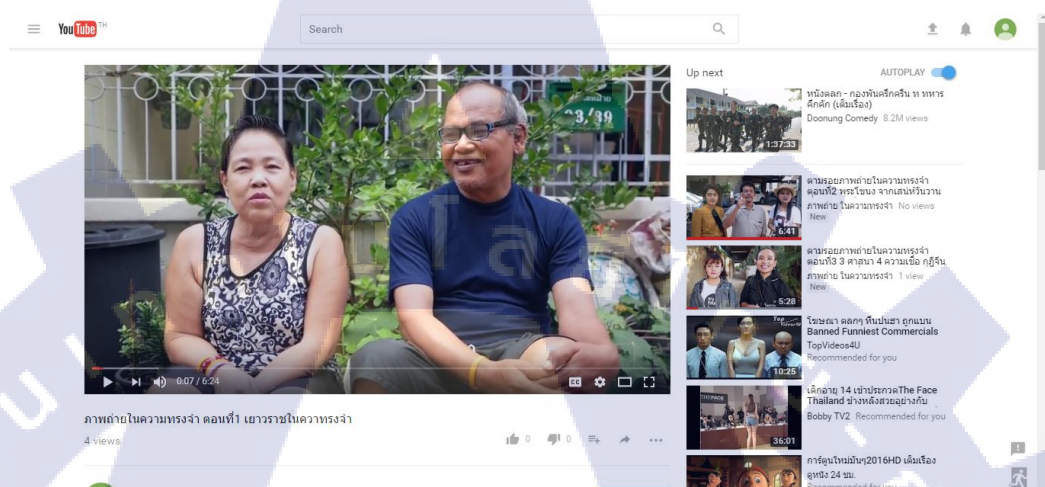
ภาพที่ 3. 5 ขั้นตอนการตัดต่อในโปรแกรม Adobe Premiere Pro(1)

ภาพที่ 3. 6 ขั้นตอนการตัดต่อในโปรแกรม Adobe Premiere Pro(2)

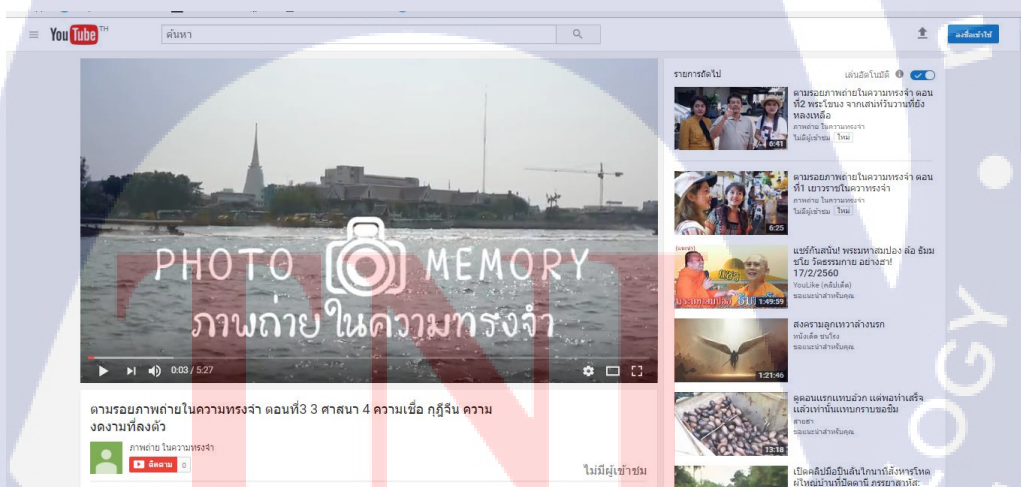
3.3.6 นำเสนอรายการ

เมื่อผ่านการตัดต่อรายการและแก้ไขจุดผิดพลาดเรียบร้อยแล้ว จึงนำวิดีโอออกเผยแพร่ที่เว็บไซต์ www.youtube.com

ภาพที่ 3.7 การนำเสนอผ่านเว็บไซต์ www.youtube.com

ตอน เขาวราชในความทรงจำ

ภาพที่ 3.8 การนำเสนอผ่านเว็บไซต์ www.youtube.com

ตอน 3 ศาสนา 4 ความเชื่อ กุฎิเงิน ความมั่งคั่งที่ลงตัว

บทที่ 4

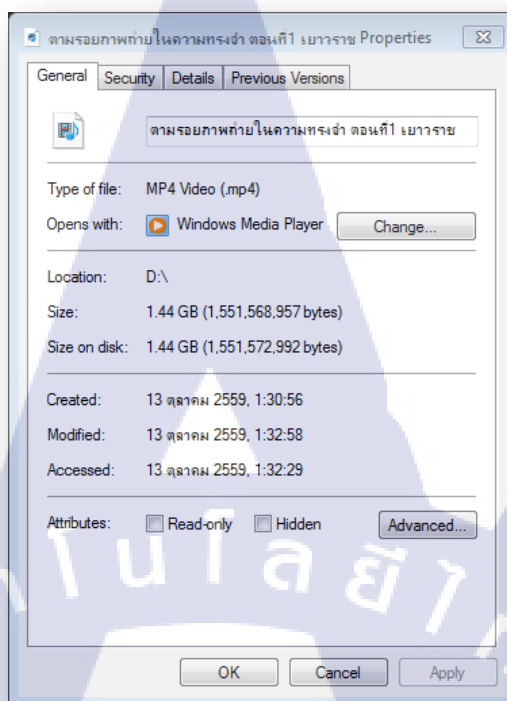
ผลการดำเนินงานการวิเคราะห์และสรุปผลต่างๆ

4.1 ผลการดำเนินงาน

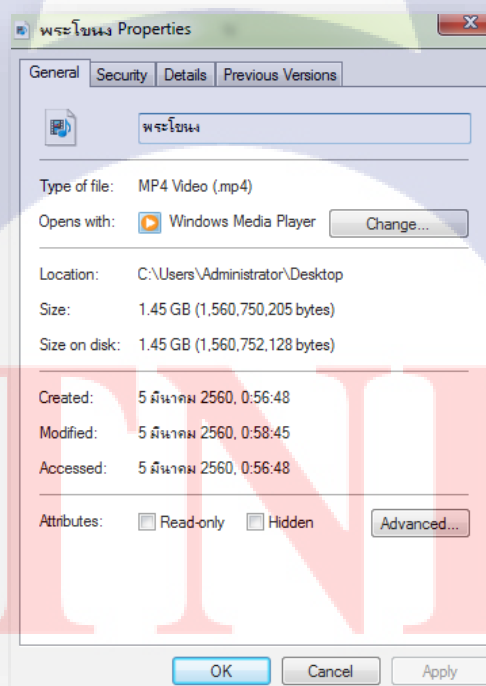
จากการดำเนินการถ่ายทำรายการภาพถ่ายในความทรงจำ โดยเริ่มการถ่ายทำรายการที่เขาราช และเทปที่สองของรายการได้ไปย้อนรอยภาพถ่ายในความทรงจำที่พระโขนง และเทปสุดท้ายได้ไปย้อนรอยภาพถ่ายในความทรงจำที่กุฎีจีน ได้ผลงานออกมามีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1 รายละเอียดขนาดและคุณภาพของงาน

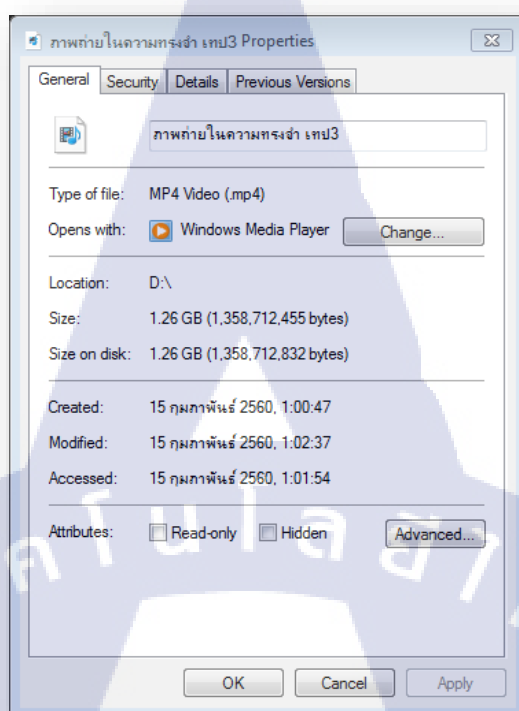
ไฟล์วิดีโอนามสกุล	.mp4
คุณภาพความละเอียด	1920 x 1080 : Full HD
Frame Rate	25 Frame/sec
ช่องเสียง	2 Channel

ภาพที่ 4.1 ขนาดและคุณภาพของไฟล์งาน ตอนที่1

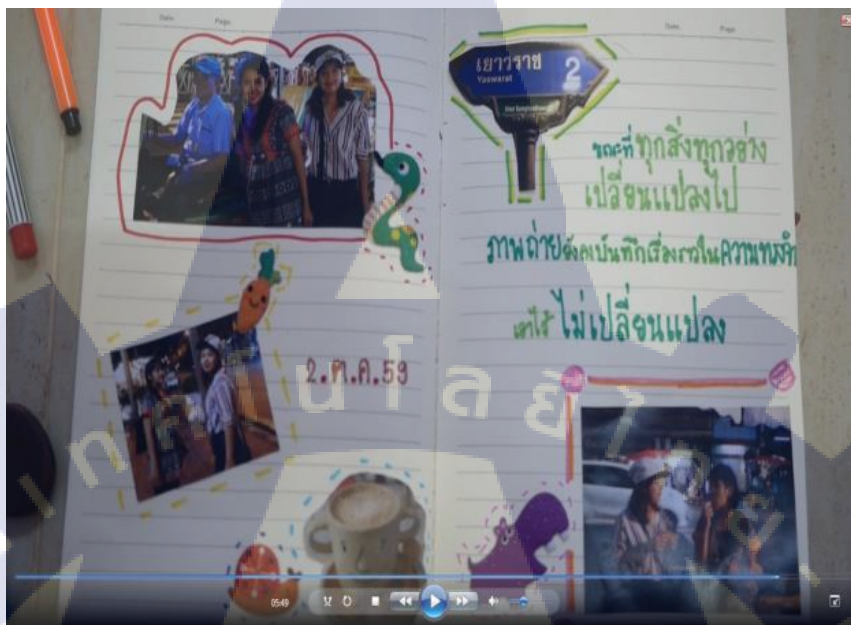

ภาพที่ 4.2 ขนาดและคุณภาพของไฟล์งาน ตอนที่2

ภาพที่ 4.3 ขนาดและคุณภาพของไฟล์งาน ตอนที่ 3

ตัวอย่างภาพใน รายการภาพถ่ายในความทรงจำ

ภาพที่ 4. 4 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 1 (1)

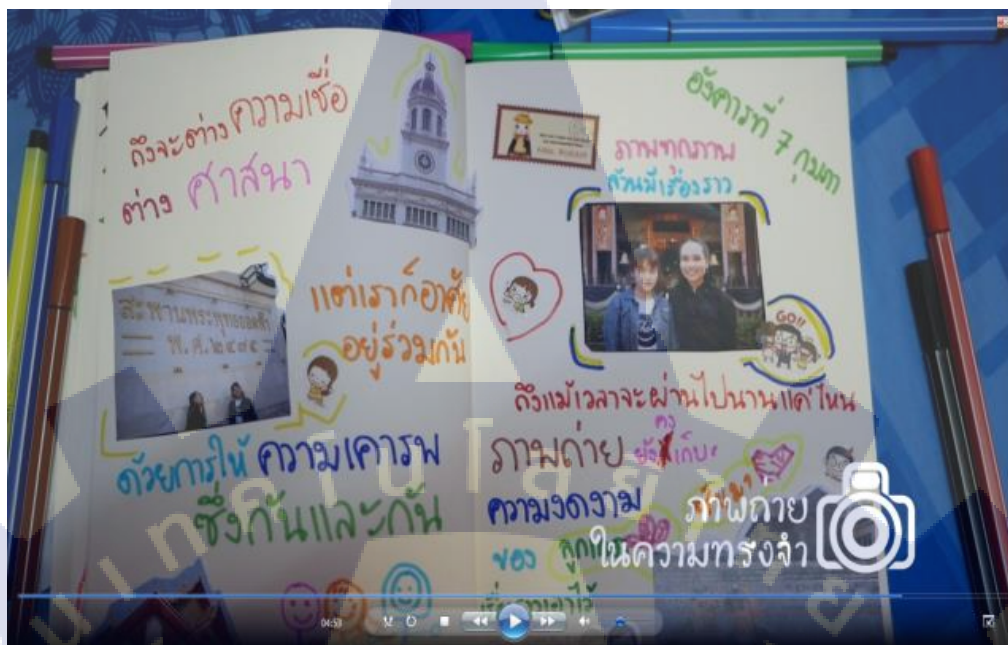
ภาพที่ 4. 5 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 1 (2)

ภาพที่ 4. 6 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 2 (1)

ภาพที่ 4. 7 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 2 (2)

ภาพที่ 4. 8 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 3 (1)

ภาพที่ 4. 9 ภาพในรายการ “ภาพถ่ายในความทรงจำ” ตอนที่ 3 (2)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานที่

ในการถ่ายทำรายการซึ่งเป็นรายการที่ต้องถ่ายทำในสถานที่ต่างๆ ที่มีความสำคัญ ลำดับแรกจึงต้องหาข้อมูลสถานที่ ที่ในอดีตเคยมีความรุ่งเรืองมีความสำคัญและยังเป็นที่น่าสนใจในปัจจุบัน ขั้นตอนนี้จึงต้องหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาเขียนเป็นบทรายการและนำไปใช้ในขั้นตอนต่อไป

4.2.2 วิเคราะห์การทำงานในการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำรายการ จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ในการถ่ายทำ จึงต้องมีการเตรียมอุปกรณ์สำหรับงานถ่ายวิดีโอ และภาพนิ่ง แต่ยังคงขาดความพร้อมของอุปกรณ์ในด้านอื่นอีก เช่นการใช้เครื่องบันทึกเบงที่มีคุณภาพ และการใช้อุปกรณ์ในการช่วยจัดแสง

4.2.3 วิเคราะห์การใช้โปรแกรมในการตัดต่อ

เมื่อทำการถ่ายทำเสร็จแล้ว ก็นำวิดีโอมาทำการคัดเลือก และเข้าโปรแกรมเพื่อตัดต่อให้ได้เวลาตามที่วางไว้ พร้อมใส่เพลงประกอบที่จะช่วยให้วิดีโอมีความสนุกและน่าสนใจในเรื่องราวที่น่าเสนอ ซึ่งขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่ใช้เวลามาก เนื่องจากความไม่พร้อมของอุปกรณ์ดังกล่าวนั้น จำเป็นต้องใช้โปรแกรมอื่นๆเข้ามาทำงานประกอบ เช่นโปรแกรมปรับเสียง เป็นต้น

4.3 วิจารณ์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบผลที่ได้รับกับวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย

ตารางที่ 4.2 ตารางเปรียบเทียบผลที่ได้รับกับวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมาย

วัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับ
เพื่อศึกษาขั้นตอนการทำงานของระบบการถ่ายทำรายการ	ได้ทราบถึงระบบงานในการถ่ายทำรายการ
เพื่อเป็นแนวทางให้กับนักศึกษาท่านอื่นได้ศึกษาต่อ	สามารถนำเอาความรู้ที่ได้จากโครงการไปศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ให้กับตนเอง
ได้เรียนรู้ประสบการณ์ในการทำโครงการ	ได้รับความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของแต่ละสถานที่ที่ได้ไปถ่ายทำ
เพื่อเข้าถึงระบบการทำงานที่มีแบบแผน	เข้าใจการทำงานที่มีแบบแผนมากยิ่งขึ้น และปฏิบัติงานตามแบบแผนที่วางไว้ได้อย่างถูกต้อง
เพื่อให้ได้เข้าใจถึงกระบวนการผลิตที่มีลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง	เกิดความรับผิดชอบที่มากขึ้น เมื่อเข้าใจกระบวนการที่ถูกต้อง
สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน	สามารถนำเอาความรู้ที่ได้จากการถ่ายทำรายการไปปรับการทำงานในอนาคตได้และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
เพื่อสร้างสรรค์ความคิดจากการต้องลงมือปฏิบัติงานจริง	เกิดความคิดสร้างสรรค์จากการที่ต้องสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆอยู่เสมอ

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน

การดำเนินงานในด้านการถ่ายทำรายการภาพถ่ายในความทรงจำ จากการถ่ายทำรายการ ตลอด 6 เดือน ได้รับทั้งความรู้ในการถ่ายทำรายการ การจัดลำดับการถ่ายทำรายการ ประสบการณ์ต่างๆ และคำแนะนำมากมายจากการทำงานจริง นำความรู้ที่ได้จากการทำโครงการเล่มนี้ไปต่อยอดความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาภายในสถาบัน และจากการทำโครงการเล่มนี้ ผลที่ได้รับได้ใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์ที่คาดหวังไว้ คือ เข้าใจกระบวนการทำงานของระบบการถ่ายทำรายการ สามารถใช้เป็นแนวทางให้กับนักศึกษาท่านอื่นได้ศึกษาต่อ ได้รับความรู้จากการทำโครงการ สามารถปฏิบัติงานในระบบการทำงานที่มีแบบแผน มีความเข้าใจกระบวนการผลิตที่มีลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถสร้างสรรค์ความคิดจากการต้องลงมือปฏิบัติงานจริง

5.2 แนวทางการแก้ไข้ปัญหา

ปัญหาในการถ่ายทำ โดยส่วนใหญ่จะมีปัญหาดังนี้

5.2.1 ปัญหาในเรื่องของเสียงรบกวนในการถ่ายทำรายการ

ในการถ่ายทำรายการภาพถ่ายในความทรงจำ มักจะมีเสียงรบกวนในขณะถ่ายทำ เนื่องจากอุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำรายการ ไม่พร้อมใช้งาน จึงต้องใช้สาย small talk ในขณะถ่ายทำรายการ เพื่อลดเสียงรบกวนต่างๆที่เกิดขึ้น

5.2.2 ปัญหาด้านของเวลาในการถ่ายทำรายการภาพถ่ายในความทรงจำ

เป็นปัญหาที่พบตั้งแต่เริ่มทำงานและเป็นปัญหาที่พบบ่อยที่สุดในเวลาทำงาน เนื่องจากพิธีกรแต่ละคนมีเวลาว่างที่ไม่ตรงกัน วิธีแก้ปัญหาคือ จะมีพิธีกรหลักประจำรายการ 1 คน และพิธีกรร่วม 1 คน ซึ่งจะมีการเชิญพิธีกรร่วมมาใหม่ในทุกๆ เทปของรายการ

5.3 ข้อเสนอแนะจากการดำเนินงาน

ตลอดระยะเวลาในการถ่ายทำรายการภาพถ่ายในความทรงจำ ทำให้พบว่า การทำงานด้านการถ่ายทำรายการ เป็นงานที่ต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนถ่ายทำรายการ เพราะจะได้ไม่เสียเวลา ในขณะที่ถ่ายทำรายการ เพื่อไปหาข้อมูลที่ใช้ถ่ายทำรายการ และเป็นงานที่ต้องมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เพื่อให้งานสามารถดำเนินงานต่อไปได้อย่างรวดเร็ว จึงต้องมีสติ รู้ตัวอยู่ตลอดเวลา

ในการทำโครงการในครั้งนี้ ได้รับประโยชน์ และคุณค่ามากมาย สร้างประสบการณ์ ในการติดต่อรายการ ด้านการใช้ชีวิต ได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ จุดประกายความคิดสร้างสรรค์ สร้างการประยุกต์ทักษะความรู้ที่มากขึ้น

TNI

เอกสารอ้างอิง

1. จุฑามาศ จิวะสังข์, 2013 , Premiere Pro CS6 สำหรับผู้เริ่มต้น +CD-ROM,ชิมพลีฟาย, หน้า 4-153.
2. CULTURED CREATURES , 2016 , “พระโขนง” จากเสน่ห์วันวานสู่ย่านศิลปร่วมสมัย | EXPLORE WHERE YOU LIVE [Online], Available : <http://www.culturedcreatures.co/explore-where-you-live-%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%82%E0%B8%82%E0%B8%99%E0%B8%87/>[2016, November 28]
3. Sazabiz , เยาวราช,[Online], Available :<http://www.thaihrhub.com/bangkok/travels/%E0%B9%80%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%8A/>
4. ความหมายและหลักการเกิดภาพเคลื่อนไหว, [Online], Available :<https://filmv.wordpress.com/unit-1/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%94/> [2016, June,6]
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี , ประวัติ[Online], Available : http://dit.dru.ac.th/home/kudeejeen/?menu=mn_history [2016, November 28]

6. วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี , 2016 , ถนนเขาวราช [Online], Available :
<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%96%E0%B8%99%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%8A> [2016, August,20]
7. วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี , 2016 ,เขตพระโขนง[Online], Available :
<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%82%E0%B8%95%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%82%E0%B8%82%E0%B8%99%E0%B8%87>
[2016, June 10]
8. 01 การตัดต่อภาพยนต์และทฤษฎีวีดีโอ, [Online], Available:
<https://itguest.blogspot.com/2011/04/01.html>[2016, June,10]

ประวัติผู้จัดทำโครงการ

ชื่อ – สกุล

นางสาวกัญญ์นัฏดา สาสีกุล

วัน เดือน ปีเกิด

29 ธันวาคม พ.ศ. 2537

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา

ประถมศึกษาตอนต้น – ตอนปลาย

โรงเรียนอนุบาลพิบูลเวศม์

ระดับมัธยมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนเกษมพิทยา

มัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทย์ - คณิต

ระดับอุดมศึกษา

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขา เทคโนโลยีมัลติมีเดีย

สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

ทุนการศึกษา

- ไม่มี -

ประวัติการฝึกอบรม

1. Space Technology โดย สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

2. A new era of IT education โดย CompTIA

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์

- ไม่มี -